

EPISCOPAT MAGDEBURGENSIS.

421

Restat in hac Tabula *Episcopatus Magdeburgensis* titulo ipsius Tabulae nominatim comprehensus. *Episcopatus Magdeburgensis*, vulgo *Meydurg*, ab urbe primaria nomen habet. *Carolus Magnus* tota reformat Saxonia, decem Episcopatus in ea instituit, quorum omnium celeberrimus fuit *Magdeburgensis*, cujus sedes ex primitiva fundatione in Styde fuit, tum ad Valersleve, tertio in Vrese translata. Tandem per *Ottonem I.* anno *CCIOXXX* ad *Magdeburgum* mutata, ejusque auspicio in primatum Germaniae sublimata, ut habet magnus Chronicorum codex anonymus. Quamquam tamen *Saltzburgensis* ceterique Archiepiscopi Electores, primam hanc dignitatem Antistiti *Magdeburgensi* non tribuant, ut *Crantzius* in Metropoli tradit. *Magdeburgensem* autem *Burggraviu* constituit *Otto I.*, ut praeset judiciis publicis & gubernationi publicae, loco Imperatoris, in his terris & in hoc Episcopatu, acceteris huic conjunctis. Primus hoc munus gessisse traditur ordinatione *Ottonis Gero Marchio Lusariae*, cujus memoriam conservat Monumentum Coenobii *Gerdensis*. Hunc sequuti memorantur hoc ordine aliqui, *Hermannus* Dux Saxoniae, *Lotharius* Comes de *Waldeck*, *Fridericus* *Lotharii* Filius, *Conradus* ejusdem Nepos, *Manfredus* *Conradi* uterinus Frater. Hoc in praelio caeso, dignitatem consequutus est *Dittericus*, Comes *Plocensis*, cujus filiam cum duxisset *Udo* *Marchio Brandenburgensis* occupato *Burggraviatu*, successorem reliquit *Henricum* Filium. Eo facto functo *Lotharius Saxo*, idem munus commendavit *Burchardo* e familia *Dominorum de Quetfort*, a quibus est origo Comitum *Manfeldensium*. Post hunc reperiuntur in ea dignitate fuisse constituti *Domini de Schrapela*, a quibus auctoritate *Rodolphi Imperatoris*, translata est in *Duces Saxoniae Electores*. Urbs primaria *Magdeburgum* olim *Parthenopolis*, a *Venere Parthenia* ibi culta, sita ad *Albim fl.* a *Ioanne Capnione Dmoadum*, *Pyrgum* dictum, a Graeca voce. *Dmoades* enim puellas ancillares Graeci ferunt, quas per *Apharesin Maid* dicimus, & *πύργον Burgum*, ut *πύργον Buxus*. *Aeneas Silvius Magdeburgensem* vocat, & *Virginopolim* Metropolitica insignem urbem inter Saxones, opibus & auctoritate memorabilem, scribit. *Ligurinus Virginis Urbem* dixit, & *Virginum habitationem*. *Ptol. μεσσίον* Hanc civitatem *Otto* condidit, ut scribit *Lupoldus*: auxit ibique requiescit, *Otto Frisingensis*. Inclyta haec urbs Imperatorumque honesta sedes, tres in partes dividitur, estque munita moenibus ac propugnaculis, turribus quoque ac fossis valida ac tuta, aedibus pulcherrimis, perpolitatis plateis vicisque insignis, ac templis magnificis celebris. Imprimis vero nobile *D. Mauriti Fanum*, ex quadrato lapide structurae magnificentia conspicuum, *Ottonum Caesarum* insigne opus. Magistratus jus civile Romanorum Saxonica lingua conscriptum, non sine reverentia custodit, quod *Caroli Magni* auctoritate firmatum tradunt, eoq; in decisione causarum vicinae gentes recurrunt: magna & venerabilis earum legum auctoritas habetur. Atque haec de *Magdeburgensi Episcopatu* sufficient. Ceterum ut huic descriptioni Colophonem imponamus, demus regionibus hac Tabula contentis suos amnes: Hi sunt *Albis Onacra, Oltemia, Sala, Wipernus, Inderst, Struma, Roide, Ruma, Vker, Fues*, & alii. Non Montes defunt inter quos qui dicuntur *Der Ramelberg, Melibocus*, & alii: neque *Silva*, inter quas *Auff dem Hartz, Walde, Solinger Woldt*, cum aliis, quas in ipsa Tabula cernere licet.

*Episcopatus
Magdeburgensis
& unde dictus.
Imperium majorum.*

Urbes.

*Flumina.
Montes.
Silva.*